

Hersenschimmen - Kaaitheater / Jérôme de Perlinghi

Hersenschimmen

Etcetera: Hersenschimmen, waarin je onlangs te zien was, is een heel ander soort voorstelling dan we van je gewend zijn. Waarom heb je je medewerking toegezegd?

Nand Buyl: Ik heb ja gezegd na een gesprek met regisseur Guy Cassiers en omdat ik het prettig was gaan vinden om in een kleine zaal te werken. Niet dat ik iets tegen de grote zaal heb, maar het is een warme ervaring om in de intimiteit van een kleine ruimte te mogen werken, waar het publiek bij wijze van spreken bij je aan tafel zit.

Etcetera: Was het moeilijk om je aan te passen aan de kleine ruimte?

Nand Buyl: In het begin was het even wennen om haast op gewoon stemvolume te spreken, maar na een tijdje vervielen we zelfs in het andere euvel. Omwille van de intimiteit van het stuk praatten we soms te stil. Dan vroegen de mensen die naar een toonmoment

kwamen kijken: 'Mogen wij nog meedoen?'

Ook je gebaren moeten veel kleiner in een kleine zaal. Je voelt dat wel aan, maar toch doe je dat na jaren acteren in de grote zaal niet automatisch. Gelukkig heb ik ook veel gewerkt voor de televisie, waar alles juist heel miniem moet gehouden worden.

Etcetera: Hersenschimmen is een moeilijk te memoriseren tekst omwille van de minutieuze en cyclische opbouw. Meerdere keren wordt er gevraagd: 'Waar is de hond?' Aan wat volgt, leest het publiek af hoe de man aftakelt. Hoe vermijd je dat je als acteur een repliek geeft die pas twee scènes verder aan de orde is?

Nand Buyl: Dat verschilt van acteur tot acteur. Bij mij hangt de tekst na een tijdje samen met een bepaalde beweging. Met als resultaat dat het soms storingen geeft wanneer de regisseur in het verloop van het repetitieproces veranderingen aanbrengt in het parcours of de handeling, zoals wanneer je een

foute knop indrukt bij een computer. Maar na vier tot zes keer heeft de nieuwe binding tussen tekst en beweging de oude vervangen.

Etcetera: Bouwde je je personage op vanuit de tekst of vanuit je waarneming van mensen die je in de geschetste situatie kent?

Nand Buyl: Na de voorstelling hebben veel mensen me aangesproken vanuit een grote herkenning. Toch hebben we het personage uitsluitend opgebouwd vanuit de tekst en doorheen de gesprekken tijdens de repetities. Ook de geleidelijk dwangmatiger wordende bewegingen met de hand heeft J. Bernlef in het boek beschreven.

Etcetera: Als acteur moet je dikwijls tussen de regels lezen en dingen tonen, bijvoorbeeld gevoelens, die niet in je tekst staan.

Nand Buyl: De meeste personages worden opgebouwd aan de hand van de tekst van de andere personages. Die zeggen wat je bent